

Die: paa den ene Side, at gjøre Noget for alle Consumenter i Anledning af den herskende Dyrtd, og paa den anden Side ikke at ramme Finantserne for haardt, let skulde være kommen videre, end de Herrer ere komne. Men Skylden ligger deri, at der virkelig her-tillands er gjort det Væsentligste af, hvad der med Hensyn til en Dyrtd kan gjøres; det har allerede været gjort siden 1847. Det betydelige Arbejde, man dengang udførte, nemlig at faae Korntolden aldeles ophævet i Forbindelse med flere andre Foranstaltninger, har gjort, at der for Diebliffet kun er en meget lille Rest tilbage, og at denne Rest er saa ubetydelig, at jeg troer, at der ikke kan taales nogen yderligere Nedsættelse. Der er dog et Punkt, som jeg derfra undtager, det er nemlig formalede Kornvarer; det er den eneste af alle de Gjenstande, hvordom der her er Tale, som jeg virkelig tillægger nogen væsentlig Betydning. Det vil maaffee ogsaa være i de ærede Herrer's Grindring, idetmindste vil det være i den ene af Dhr. Forslagsstilleres Grindring, som jeg dengang selv havde den Fornøielse at have til Collega i Generaltoldkammeret, at denne Gjenstand i Aaret 1847 blev aldeles fritagen for Afgift, ikke for bestandigt, men kun for en Tid, fordi man vilde bruge denne Afgifts Lettelse som en væsentlig Lovtestang, for at naae det Maal, som Regjeringen maatte ansee for det rigtige. Jeg maa imidlertid bringe i Grindring, at de forskjellige Foranstaltninger, som bleve truffene i Anledning af en Dyrtd, der var foranlediget ved Misvært, ikke i Danmark, men i andre Lande, først bleve truffene i Lobet af Aaret 1847, og de bleve i det Væsentlige ikke truffene for sildig; den første blev truffen i Febr. 1847, og den, som her kommer i Betragtning, først i April, i Anledning af Skibsfartens Aabning, og det viste sig ogsaa strax, at der i Virkeligheden blev indført et betydeligt Quantum uformalede Kornvarer, en Indførsel, i hvilken endogaa den ene af de ærede Herrer Forslagsstillere, nemlig Rigsdagsmanden for Rbhvns 2den Vltr. (A. Hage) selv dengang deeltog, og af hvilken han havde stor Fortjeneste — jeg mener naturligvis stor Fortjeneste af Landet — paa Grund af den Hurtighed og Virksomhed, hvormed han vidste

paa en Tid, hvor der var Trang dertil, at skaffe dette Product tilstede. Naar der nu er Spørgsmaal om, hvorvidt man skal gaae ind paa et saadant Forslag, blot med Hensyn til formalede Kornvarer, saa maa jeg tilstaae, at jeg er noget betænkelig derved, idet jeg for det Første ikke finder, at der nu er Anledning til at gaae videre, end man gik i 1847, nemlig for en given Periode — fra 1ste Mai til ultimo Septbr. — at ophæve Indførselstolden for alle Slags formalede Kornvarer, hvorimod Lovforslaget angaaer al Fremtid, og dernæst finder jeg, at det ogsaa er et Spørgsmaal, om man allerede nu skal gjøre det. Man kunde vel sige, at det aldrig kan stode nu at gjøre det; men jeg vil dog dertil bemærke, at mange af de Forholdsregler og Foranstaltninger, som træffes i Anledning af en Dyrtd, naar de tages for tidligt, snarere virke skadeligt end gavnligt. Det er dog ganske mærkeligt, at der ikke til Regjeringen er indkommet et eneste Andragende i den Retning, som dette Lovforslag angaaer; der mangler ellers ikke paa Andragender til Regjeringen, og man har faaet mange af disse Andragender, som jo aldrig udeblive, naar der er Dyrtd, som gaae ud paa Udførselstold og Udførselsforbud, og nogle paa Udskrivning af Korn efter Hartkornet; der er i den Henseende endogaa trykt Blaquetter til Andragender, som komme ind fra forskjellige Dele af Landet; det mangler altsaa paa ingen Maade paa Lyst til at indgive Andragender eller til at indgive umotiverede Andragender, men der er, som sagt, ikke et eneste Andragende, som gaaer i den Retning, som her er betegnet i Lovforslaget, uagtet det dog ligger saameget nærmere, navnlig hvad Kornvarer angaaer, som Dyrtden netop berører, og da en saadan Foranstaltning blev truffen i 1847, som vistnok endnu er i de Flestes Grindring. Det er saameget mærkeligere, at saadanne Andragender ikke ere indkomne, som Monarchiet ikke blot bestaaer af de Dele, som ere i et særegent Forhold, s. Ex. Kjøbenhavn og Jylland, og det i denne Henseende vilde være besynderligt, om der ikke nede fra den holsteenske Landsgrændse, naar der virkelig var Trang til en saadan Lettelse, desangaaende skulde være indkommet et eneste Andragende, medens, som bekendt, den